

کارنامه سبزه‌ها از تجربه و چرایی تحسن 9 روزه مقابل آموزش و پرورش می‌گویند

تیرِ تهران در پیاده‌رو

زهرا چوپانکاره

می‌گوید تجمع روز اولشان مقابل ساختمان وزارت آموزش و پرورش به 800 نفر هم رسید. بعد گرچه این جمعیت کمی ریزش داشت اما آنهایی که ماندند یا بعداً ملحق شدند کسانی بودند که تا 9 روز زندگی‌شان در حوالی این ساختمان گذشت؛ زندگی موقت ده‌ها نفر در پیاده‌رو، زن و مرد و تعدادی کودک که همراه والدین معترضشان از استان‌های مختلف آمده بودند و برای گرفتن جواب همان جا اتراق کرده بودند. نام این گروه که تا پیش از این در گروه تجمع‌کنندگان و تحسن‌کنندگان آموزش و پرورش به شمار نمی‌رفتند را در خبرها با عنوان «کارنامه سبزه‌ها» خوانده‌اید.

«ما کارنامه سبز یا ماده بیست و هشتی هستیم. اکثریت دوستان، لیسانس، فوق لیسانس و دکترا دارند. ما در قالب آزمون رسمی آموزش و پرورش به رقابت پرداختیم و از بین نیم میلیون نفر، 48 هزار نفر دعوت به مصاحبه تخصصی شدیم. به این 48 هزار نفر اصطلاحاً می‌گویند کارنامه سبز، یعنی چه کسانی که پذیرش نهایی شدند و چه آنهایی که پذیرش نهایی نشدند.» آن گروهی که در مقابل وزارت آموزش و پرورش بست نشست، همان گروهی هستند که نهایتاً مورد پذیرش قرار نگرفته‌اند. محمد احمدی‌فر یکی از نمایندگان آنها است که در این مدت تحسن به ملاقات با وزیر آموزش و پرورش هم رفته است و حالا دارد خلاصه‌ای از مطالباتشان و آنچه میان آنها و آموزش و پرورش گذشته است را برای «اعتماد» توضیح می‌دهد.

آنچه مسوولان آموزش و پرورش برایشان توضیح داده‌اند این است که همیشه سه برابر ظرفیت پذیرش را دعوت به مصاحبه می‌کنند و از این میان دو برابر ریزش وجود دارد. اما آنها معتقدند که آزمون امسال از اعتبار و پایایی لازم برخوردار نبوده؛ چطور؟ برای توضیح در

مورد اتفاقي که رخ داده نمونه خودش را مثال مي‌زند که تنها يکي از معترضان است. «فکر کنيد مي‌خواهيم مسابقه دوي 100 متر بدهيم؛ به يکي مي‌گويند شما 40 متر جلوتر برو و بعد مسابقه را شروع مي‌کنند. يکي از عواملی که باعث شد آزمون از روال طبيعي خودش خارج شود و با همه سال‌هاي قبل متفاوت باشد طرح بومي‌گزيني بود. اين طرح را مجلسيان تصويب کردند اما نحوه اجراي آن يك نقص بزرگ داشت. يك ماه قبل ثبت‌نام آزمون که خبري از بومي‌گزيني و غيربومي‌گزيني نبود. بعدا اصلاحیه‌اي به سازمان سنجش رسيد که از امسال کساني که بومي هر شهري هستند همان جا را انتخاب کنند يا مرکز استان‌ها و خود شهر تهران که مستثني از بومي‌گزيني است. من که اسلامشهر را انتخاب کرده بودم بعد اين اصلاحیه سريعاً خواستم شهر خودم را انتخاب کنم که ديدم رشته من را نمي‌خواهد. براي همين شهر تهران را انتخاب کردم که از بومي‌گزيني مستثني بود. الان تخلفات يك سري‌ها را داريم که به صورت صوري اعلام کرده بودند بومي يك منطقه بوده‌اند و روي همين حساب قبل از اينکه حتي در آزمون شرکت کنیم از ما پيش افتاده بودند.» مي‌گويد وقتي چنين شرطي گذاشته شده حتي در حق آنهايي هم که کارنامه سبز نشدند اجحاف شده چون در شرايط برابر شايد حدنصاب لازم براي دعوت به مصاحبه تخصصي را کسب مي‌کردند.

بعد به آزمون امسال صفت «نخبه‌سوزي» مي‌دهد: «ميانگين 96 درصد قبول نشده اما ميانگين منفي 2 درصد قبول شده.» او فارغ‌التحصيل کارشناسي ارشد رشته جامعه‌شناسي دانشگاه تهران است و مي‌گويد همه کسان ديگري هم که معترض هستند بخشي از بهترين فارغ‌التحصيلان دانشگاه‌هاي کشور هستند که ذيل ماده 28 به رقابت براي رسيدن به جاينگاه معلمي مي‌پردازند. نمره علمي لازم را گرفته‌اند و بعد هم به خاطر همين توضيحاتي که داد از ورود به آموزش و پرورش بازمانده‌اند.

آزمون آنها در شرايط کرونا سه بار به تعويق افتاد، دفترچه اصلاحیه خورد و اساساً به نظر آنها 40 درصد سهميه دادن به بومي منطقه بودن يعني اينکه از اول نبايد به آنها حق انتخاب شهر مي‌دادند؛ «بياييد مثل کنکور سراسري منطقه بندي کنيد. چرا من را محدود نمي‌کنيد؟ چرا نمي‌گويد تو اصلاً خارج از اين محدوده نمي‌تواني انتخاب کنی و ما را سر کار مي‌گذاريد؟ ميانگين 97 درصد براي شهر تهران قبول نميشود اما ميانگين 30 درصد قبول شد.» مي‌گويد فقط يك انتخاب محل داشتند و همين سبب شده که اگر هم شهر محل سکونتشان رشته آنها را نياز نداشته باشد عملاً چاره‌اي جز انتخاب ديگر براي‌شان نماند.

روزهاي داغ کارنامه سبزها

از ششم تیر ماه جلوي وزارت آموزش و پرورش جمع شدند و تا 8 روز بعد در نوسان گرمای تیر تهران میان 35 تا 40، خانه موقتشان پیاده رویی در مرکز تهران بود. «از اقصی نقاط کشور آمده بودند، از جنوب و شمال و سیستان و بلوچستان و شمال غرب و...» خانم یابری یکی از حاضران در این تجمع بود، میگوید تحصن شبانه روزی نیازمند امکانات اولیه است؛ برای اسکان و خوراک و شبمانی. در عین حال بسیاری از کسانی که ماندگار شدند اول به قصد اعتراضی یک روزه آمده بودند که ناگهان ماندگار شدند. او به «اعتماد» توضیح میدهد: «بعد از اینکه جوابی از سوی مسوولان آموزش و پرورش نگرفتیم نظر تمام کارنامه سبزهها بر این شد که تحصن را شبانه روزی کنیم تا بلکه جوابی بگیریم. یعنی یک دفعه این اتفاق افتاد. خیلیها با پول اندکی آمده بودند و واقعا دردناک بود. از بچههای کوچک بودند تا کسانی که بضاعت مالی برای تامین خورد و خوراک نداشتند. اما خدا را شکر میکنیم که خیران تهران و ساکنان همین جا (نزدیک به وزارت آموزش و پرورش) آمدند و کمک مالی کردند. یکی آمد گفت من میخواستم برای تولد بچهام خرج کنم، خودش عکسهای شما را دیده و گفته پول تولدم را بدهید برای کمک به این تجمع.» با کمک این خیران و آنچه خودشان داشتند، توانستند برای این 9 روز آب و غذا تهیه کنند و به قول او برای هزینههای جانبی دیگر: «دو سه مورد داشتیم که دوستان از گرما از حال رفتند و مجبور شدیم به بیمارستان منتقلشان کنیم.» یابری، فارغالتحصیل زبان انگلیسی است و میگوید که در این مدت هم در دیدار با حاجی میرزایی و هم دیگر مسوولان آموزش و پرورش سوالش این بوده که چرا کسانی که اینجا جمع شدهاند، سابقه تحصیلی درخشان دارند و گاه مدرک دکترا باید برای استخدام به چنین دروسهایی بیفتند: «ببینید برخی از ما به خاطر شرایط سنی دیگر از سال بعد فرصت استخدام نخواهیم داشت. 20 سال، 25 سال تحصیل کسانی مثل من هدر خواهد رفت. یعنی دیگر انگیزه‌ای هم نخواهد ماند؛ الان کسانی را داریم که چهار بار است دارند کارنامه سبز میشوند. اینها دیگر با چه انگیزه‌ای ادامه بدهند؟»

نهایت آن صف بستن روبروی وزارت آموزش و پرورش و نه روز زندگی پیاده رویی در روزهای داغ تابستان تهران نتیجه‌اش این شد که عده‌ای «قول مساعدت» بدهند و آنها هم که در طول تجمعات همه تلاششان را کردند که مدام تکرار کنند در چارچوب قانون حرکت میکنند، 20 روز مهلت داده‌اند تا به این وعده‌ها عمل شود. بیانیه آنها از سوی «21 هزار جوان انقلابی و نخبه کارنامه سبز» صادر شده تا ببینند نتیجه آن 9 شبانه روز در این 20 روز مشخص خواهد شد یا خیر.

منبع: روزنامه اعتماد 19 تیر 1400 خورشیدی